

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Άγίων μαρτύρων γυναικῶν, Άγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος α'

Πανεύψημοι Μάρτυρες

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, καὶ ἀρεταὶς ἐκτρεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρότατον,
εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσατε, καὶ νὺν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδράμετε, Χριστῷ πρεσβεύουσαι,
δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς, Εῦας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον θεώσεως, ἀνενδότω
νεύσει, πρὸς Θεὸν θεούμεναι, καὶ θείας θεωρίας πληρούμεναι, καὶ νὺν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταὶς
ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίω φρονήματι Χριστόν, ώς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γενναιόφρονες, τὸν τὴν
Εὔαν πάλαι, δόλῳ ἀπατήσαντα, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι
ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ
Σωτήρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ιώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου
τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σφαγήν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἢ Παρθένος βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα σοί, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς
ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ἔντλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γὴν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με,
εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος πλ. α'

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταὶς
αὐτῶν ίκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ως μόνος ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Άγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ προσοίσω Μάρτυρι θεῖον μέλος.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὅχος πλ. δ'

Ο Εἰρμὸς

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως
δεδόξασται».

Χάριν μοὶ οὐρανόθεν, Μάρτυρες Κυρίου νὺν αἰτήσασθε, τὴν ὑμῶν εὐφημούντι, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον
πανήγυριν.

Τρίξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμὰ ἐν θείῳ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένοι, συνεδέθησαν σθένει

θεότητος.

Ίσχυσεν ό Βελίαρ, ἀπατῆσαι πρὶν τὴν Εῦαν σεπταὶ Μάρτυρες, ἀλλὰ νὺν κατησχύνθη, τοὶς ποσὶν ὑμῶν
ὅντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης τὸν ἐκλάμψαντα, θεραπεύσασαι Λόγον, αἱ Παρθένοι, σὺν
τούτῳ εὐφραίνονται.

Θεοτοκίον

Τίκτεις ἀνερμηνεύτως, ὃν Πατὴρ ἀρρεύστως ἀπεγέννησε, καὶ μαζοὶς διατρέφεις, τὸν τὰ σύμπαντα
τρέφοντα Δέσποινα.

‘Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ
πνεύμα μου».

Ομβροὶς θείου Πνεύματος, καταρδευόμεναι στάχυας, μαρτυρικοῦς, θεία γεωργία, αἱ Παρθένοι
ἔξήνθησαν.

Ὑπὲρ τὰ ὄρώμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα στέργουσαι, τοὺς ὄρατούς, καὶ τοὺς ἀοράτους, ἐτροπώσαντο
δαίμονας.

Πὺρ οὐκ ἐπτοήθητε, προσαναπτόμεναι Πνεύματος, θείω πυρί, ὅθεν ἰαμάτων, θείαν δρόσον πηγάζετε.

Θεοτοκίον

Ρῆξον τῶν πταισμάτων μου, δεινὸν χειρόγραφον Δέσποινα, ἡ τὰ δεσμά, λύσασα τοῦ, Ἄδου, τὴ ἀσπόρω
κυήσει σου.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Νυμφευθεῖσαι Κυρίω θεοπρεπῶς, ὥσπερ προϊκα τὸ αἷμα καὶ τὴν αὐτῷ σφαγήν, προσηνέγκατε,
ἀθληφόροι Νεάνιδες, καὶ νυμφῶνος θείου, ἀξίως ἐτύχετε, φωτισμοῦ ἀρρήτου, ἀπαύστως πληρούμεναι,
ὅθεν τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς
ἀνακράζομεν, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν
κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων καὶ
πλάστην τῆς κτίσεως, ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε, Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω
παρίστασθαι, Πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοὶ τότε τὴν σήν, φιλανθρώπως ταχινὴν
βοήθειαν, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ
πικρῶς ἀνεκραυγᾶζεν, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὄρώσης σου τὴν σταυρωσιν, ἦν πέρ ύπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε,
ἀνεξίκακε Κύριε, Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι
τὴν ἄφεσιν, τοὶς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

‘Ωδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν
θεότητα».

Οἱ τοῦ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ θείῳ ύποχωρήσαντες, καταγώγια τοῦ Πνεύματος, τὰς Χριστοῦ
Παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφωνία θεόφρονι, τοὶς ύπεναντίοις ἀντιταξάμεναι, νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, καὶ στεφάνων θείων ἡ

ξιώθητε.

Ο χορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ ὄπτώμενος, εὐωδία προσενήνεκται, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατείλαντι.

Ἴερῶς ὕσπερ ἄκακοι, ἥγεσθε ἀμνάδες θύεσθαι πάνσεμνοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κράζουσαι, ἀλλὰ προαιρέσει θανατούμεναι.

Θεοτοκίον

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης τῆς κτίσεως, ὃν ἵκετευε ρύσθηναί με, ἐχθροῦ Παναγία κυριεύοντος.

Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Φώτισον ἡμᾶς, τοὶς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε».

Ὦρθρισαν Ὄμοιο, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, αἱ Παρθένοι αἱ θεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηγάσθησαν.

Μέλη ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βάσανα, βασανίσασαι τὸν τύραννον, τὴν καρτερία, ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Ἄνθος ἱερόν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε, εὐωδίαν θείας γνώσεως, τὴν Ἐκκλησία διαπνέουσαι πανεύφημοι.

Ῥήμασιν ὑμῶν, ὁ μεγάλαυχος πεφίμωται, καρτερία δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανεία, παρεπέμφθη παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον

Τέλος μοὶ χρηστόν, προσγενέσθαι Κόρη πρέσβευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτελευτήτους, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἀδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Ὑπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ πυρὸς τὰς Τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ, ἀθληφόροι καὶ νύμφαι, ἡ Χιονία Ἀγάπη Εἱρήνη τε, καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὕσπερ λίθοι, κατεστρέψατε Παρθένοι τῆς πλάνης, οἰκοδομήν, πᾶσαν σθένει τοῦ Λόγου, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἄγιον, παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δεσπόζοντι πάσης τῆς Κτίσεως.

Ἔάματα ἡ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἱρήνης καὶ Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν, ἀρδομένη πλουσίως, τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα, ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, ὁ Ἀδὰμ ἀποβαλὼν τὴν σαρκώσει, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, καταστολὴν θείας δόξης ἐνδέδυται, δοξάζων σὲ περιχαρῶς, ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον

Τὴν ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἱρήνης καὶ Χιονίας.
Στίχοι

- Χιῶν τὸ πὺρ ἦν τὴν Χιονία τάχα,
- Οὗ συμμετασχεῖν ἥγαπησεν Ἀγάπη.
- Βέλος σὲ πέμπει πρὸς τὸν εἱρήνης τόπον,

- Άφ' αίμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.
- Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτη κατέκαυσαν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου Πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμβρίου.

Στίχοι

- Τετρὰς ἀθλητῶν συγκεκομένων ξίφει
- Νὺν συγχορεύει μυριάσιν Ἄγγέλων.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας.

Στίχοι

- Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης
- Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄχρι.
- Θάλασσαν ἡ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
- Ἡτις θάλασσαν προξενεῖ μοὶ χαρίτων.
- Βυθὸς Γαληνῆ καὶ Νίκη βεβλημέναι,
- Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.
- Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
- Κάλλους ἐρῶσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.
- Εύροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν
- Τὸν νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.
- Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
- Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι

- Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
- Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις

Ταὶς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πύρ, μετέβαλον βιῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Θήρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παφλάζουσαν ὄρμὴν πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτομάς, οὐ πόνους πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ νεάνιδες, ἐδειλίασαν ἐμφρόνως

Ἐχουσαι ὅμματα καρδίας, πρὸς τὸν σώζοντα Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ Ἀμνάδες Χριστοῦ, ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τοῦ δυσμενοὺς παράταξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ἴλεως ἔσσο τοὶς σοὶς δούλοις, Ὑπεράγαθε πρεσβείαις Χιονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δι' αὐτῶν ἡμῖν παρέχων.

Ὄλον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείνασαι Χριστὸν αἱ Αθληφόροι ὡς τρυφᾶς τὰς πικράς, ἡγήσαντο βασάνους, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον Ἀχραντε τὴν ζώσαν, καὶ νεκροῦσαν τὴν ψυχήν μου ἀμαρτίαν, καὶ ζωῆς μετασχεῖν, ἀξίωσόν με θείας, ἡ τὴν χαρὰν κυήσασα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν.

Ωδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Οἱ θεορήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον

Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Μεμυημέναι τὰ θεία παραδόξως, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀγώνων, γνώμην ἀνδρείαν ἀνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ αἱ Ἀμνάδες, στερρῶς ἐναθλήσασαι.

Ἐσκοτισμένος τὴ μέθη ὁ διώκτης, τῆς ζοφερᾶς ἀμαρτίας, γέλωτ' ὁ φλήσας ἐφαίνετο, αἱ Χριστοῦ δὲ Παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο.

Λύρα φωνοῦσα προφρόνως θεῖον μέλος, ὄμολογίας ἐνθέου, καὶ μαρτυρίας καὶ πίστεως, ἀνεδείχθη τε
ὅντως, παρθένοι Νεάνιδες.

Ο χυρωθεῖσαι τῷ πόθῳ τοῦ Δεσπότου, τὰ ὄχυρώματα πάντα, τοῦ διαβόλου καθείλετε, Ἀθληφόροι
Κυρίου, καὶ νὺν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον

Σύμβολα φέρουσα πάλαι τοῦ σοῦ τόκου, τοὺς νεανίας οὐ φλέγει, Παρθενομῆτορ ἡ κάμινος, ὡς οὐδὲ τὴν
νηδύν σου, τὸ πὺρ τῆς θεότητος.

Ωδὴ θ' Ὁ Είρμος

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὄμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ
μεγαλύνοντες».

Ιθύνθητε Παρθένοι, θείους πρὸς λιμένας, τὴ κυβερνήσει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν
παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα.

Ως ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνη, σὺν Χιονίᾳ Ἅγαπῃ φωτίζουσι, τῆς Ἔκκλησιας πλουσίως
ἄπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήφθητε χορείαις, ταὶς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος, περιφανῶς,
Ἀθληφόροι καταπαλαίσασαι.

Ἡλίου λαμπροτέρα, φαίνουσα ἡ μνήμη, ἡμῶν φωτίζει πιστῶν ἄπαν πλήρωμα, ἦν ἐτησίως τιμῶμεν
Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τὴ ἀμαρτία ψυχῆν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον
ἀποκυήσασα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α' Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.